

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: **D. B.**, zast. Mgr. Petrem Křížákem, advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2017, č. j. OAM-31/LE-LE05-LE05-2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2017, č. j. 1 Az 25/2017 – 36,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 16. 6. 2017, č. j. 1 Az 25/2017 – 36, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.
- II. Ustanovenému zástupci Mgr. Petru Křížákovi, advokátu se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 4 114 Kč, která je splatná do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla I. zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného specifikovanému tamtéž, II. rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, III. ustanovenému zástupci přiznána odměna ve výši 6 800 Kč. Žalovaný výše uvedeným rozhodnutím neudělil stěžovateli mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[2] Stěžovatel se domnívá, že napadený rozsudek je zatížen jinou vadou řízení, která mohla mít vliv na jeho zákonnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Městský soud totiž rozhodl bez jednání, aniž by vyčkal, zda stěžovatel s takovýmto postupem vyjádří souhlas ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. On přitom měl v úmyslu na nařízení jednání trvat, aby mohl dále argumentovat, navrhopat důkazy a využít svého práva na osobní slyšení. Soud nevyčkal ani konce lhůty k doložení osvědčení o registraci k dani z přidané hodnoty zástupce stěžovatele a o jeho odměně i tak rozhodl. Proto stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[3] Žalovaný setrval na důvodech svého rozhodnutí, v podrobnostech odkázal na jeho odůvodnění a obsah správního spisu. S námitkou stěžovatele se neztotožnil, neboť vycházel z toho, že byl ohledně souhlasu s nařízením jednání obeslán ve stejný den jako žalovaný, tj. 4. 5. 2017, přičemž rozsudek byl vydán 16. 6. 2017. Uvedl nicméně, že posouzení této otázky ponechává na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[4] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti kterému je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je zastoupen advokátem.

[5] Vzhledem k tomu, že projednávaná věc je věcí mezinárodní ochrany, v souladu s § 104a s. ř. s. se dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, odmítl by ji jako nepřijatelnou. Pro vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publ. pod č. 933/2006 Sb. NSS, v němž neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“ vyložil.

[6] Soud v projednávané věci přesah vlastních zájmů stěžovatele shledal, neboť namítá takové zásadní pochybení městského soudu, u kterého nelze *a priori* vyloučit vliv na jeho hmotněprávní postavení. Městský soud dle názoru stěžovatele rozhodl bez jednání, aniž by k tomu byly splněny zákonné podmínky, důsledkem čehož stěžovatel ztratil možnost ve věci dále argumentovat, navrhopat důkazy a být osobně slyšen soudem.

[7] Nejvyšší správní soud proto přistoupil k přezkumu rozsudku městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů. Ověřil také, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Přezkumem rozsudku v tomto rozsahu dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[8] Podstatou projednávané věci je otázka, zda došlo ke splnění podmínek pro to, aby městský soud rozhodl bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení [s]oud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou

pokračování

týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

[9] Nejvyšší správní soud v soudním spise ověřil, že městský soud stěžovatele přípisem ze dne 8. 6. 2017, č. j. 1 Az 25/2017 – 34, vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů sdělil, zda souhlasí s rozhodnutím bez jednání ve smyslu citovaného ustanovení. Současně jej poučil, že souhlas bude udělen také tehdy, pokud stěžovatel v této lhůtě svůj nesouhlas neprojeví. Přípis byl stěžovateli doručen ve čtvrtek 8. 6. 2017. V souladu s pravidly pro počítání lhůt uvedených v § 40 odst. 1 a 2 s. ř. s. lhůta k vyjádření stěžovatele skončila ve čtvrtek 22. 6. 2017. Městský soud však ve věci rozhodl ještě před tím, a to dne 16. 6. 2017, aniž by stěžovatelova souhlasu vyčkal nebo aniž by ve věci jednání proběhlo.

[10] Stěžovatel tedy opodstatněně namítal, že městský soud ve věci rozhodl bez jednání, aniž by byly splněny podmínky § 51 odst. 1 s. ř. s. Řízení před městským soudem bylo z tohoto důvodu zatíženo procesní vadou, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozsudku ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neboť stěžovateli byla odňata možnost být před soudem slyšen, k věci se vyjádřit a případně navrhopvat důkazy k prokázání svých tvrzení.

[11] Přílehlavě také upozorňoval, že z obdobných důvodů je nezákonný výrok o odměně ustanoveného zástupce. Městský soud totiž stěžovatele ve zmíněném přípise vyzval také k tomu, aby ve shodné lhůtě sdělil, zda je jeho zástupce plátcem daně z přidané hodnoty, a tuto skutečnost doložil. V napadeném rozsudku pak, aniž by vyčkal konce stanovené lhůty, vycházel z toho, že zástupce nedoložil, že je plátcem této daně, a přiznanou odměnu o příslušnou částku nezvýšil. Vzhledem k tomu, že zástupce stěžovatele je plátcem daně z přidané hodnoty (v řízení o kasační stížnosti osvědčení o registraci k této dani doložil), je zřejmé, že odměna zástupce byla v důsledku postupu městského soudu stanovena v rozporu s § 35 odst. 8, větou druhou, s. ř. s.

[12] V dalším řízení tedy městský soud nařídí jednání (nyní již je najisto postaveno, že stěžovatel na jeho konání trvá) a teprve poté přistoupí k rozhodnutí věci samé. Při výpočtu odměny ustanoveného zástupce zohlední skutečnost, že je plátcem daně z přidané hodnoty a že tedy jeho odměna má být zvýšena o částku odpovídající této dani.

IV. Závěr a náklady řízení

[13] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, proto napadený rozsudek městského soudu podle § 110 odst. 1, věty první, s. ř. s. zrušil a vrátil mu věc k dalšímu řízení. Městský soud v něm bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[14] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti mezi účastníky rozhodne městský soud (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

[15] Stěžovateli byl usnesením městského soudu ze dne 29. 3. 2017, č. j. 1 Az 25/2017 – 15, ustanoven zástupcem pro řízení Mgr. Petr Křížák, advokát se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava. Podle § 35 odst. 8, věty poslední, s. ř. s. zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti.

Podle věty první téhož ustanovení zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát.

[16] Ustanovený zástupce učinil v řízení před Nejvyšším správním soudem jeden úkon právní služby, kterým je písemné podání ve věci samé – podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném pro posuzovanou věc (dále jen „advokátní tarif“)]. Za jeden úkon právní služby zástupci stěžovatele náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], a dále 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Vzhledem k tomu, že zástupce stěžovatele je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající této dani, tedy o 714 Kč. Celková výše odměny ustanoveného zástupce tak činí 4 114 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu